

[28:10]

וּיֵצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ זֹרְנָה

[28:11]

וַיִּפְגַּע בַּמְּקוֹם וַיֵּלֶךְ שָׁם כִּי בֵּא הַשָּׁמַשׁ וַיִּקְוֹז מֵאַבְנֵי הַמְּקוֹם וַיֵּשֶׁם
מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמְּקוֹם הַהוּא

[28:12]

וַיִּזְזֵלֶם וְהָנָה סֹלֶם מִצֵּב אֶרְצָה וּרְאשׁוֹ מִגֵּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהָנָה מִלְּאֲכִי
אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדִּים בּוֹ

[28:13]

וְהָנָה יְהוָה נֵצֵב עֲלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְנָנָה וְלִזְרַעְךָ

[28:14]

וְהִיָּה זְרַעְךָ כְּעֶפֶר הָאָרֶץ וּפְרֻצֵת יָמָה וּקְדָמָה וְצִפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל
מִשְׁפּוֹזֹת הָאָדָמָה וּבִזְרַעְךָ

[28:15]

וְהָנָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְשִׁמְרֵתִיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל הָאָדָמָה הַזֹּאת
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ

[28:16]

וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְׁנֵנוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֹן יֵשׁ יְהוָה בַּמְּקוֹם הַשֵּׁה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי

[28:17]

ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
השמים

[28:18]

וישכם יעקב בבקר ויקוז את האבן אשר שם מראשיתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה

[28:19]

ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה

[28:20]

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר
אנכי הולך ונתן לי לזם לאכל ובגד ללבוש

[28:21]

ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים

[28:22]

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר נתן לי
עשר אעשרנו לך

[29:1]

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם

[29:2]

וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן

הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר

[29:3]

ונאספו שימה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את
הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה

[29:4]

ויאמר להם יעקב אזוי מאין אתם ויאמרו מוזרן אנחנו

[29:5]

ויאמר להם הידעתם את לבן בן זוזר ויאמרו ידענו

[29:6]

ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רזול בתו באה עם הצאן

[29:7]

ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו

[29:8]

ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי
הבאר והשקינו הצאן

[29:9]

עודנו מדבר עמם ורזול באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא

[29:10]

ויהי כאשר ראה יעקב את רזול בת לבן אזוי אמו ואת צאן לבן אזוי

אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אזוי

אָמו

[29: 11]

וַיִּשָׁק יַעֲקֹב לְרוּזֵל וַיֵּשֶׂא אֶת קָלוֹ וַיִּבַּךְ

[29: 12]

וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרוּזֵל כִּי אֲזוּי אֲבִיהָ הוּא וְכִי בֶן רַבְקָה הוּא וְתַרְיָן וְתַלְגָּד

לְאֲבִיהָ

[29: 13]

וַיְהִי כַשְׂמֵעַ לְבֶן אֶת שְׂמֵעַ יַעֲקֹב בֶּן אֲזוּתוֹ וַיִּרְץ לְקָרְאֵתוֹ וַיִּזְבַּק לוֹ וַיִּנְשָׁק
לוֹ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיִּסְפָּר לְלִבָּן אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

[29: 14]

וַיֹּאמֶר לוֹ לְבֶן אַךְ עֲצָמִי וּבִשְׂרִי אֶתֶּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ זָדֵשׁ יָמִים